

### [Justitsministeren.]

Supplering af disse Bestemmelser indeholder Forslagets § 20 derfor en udtrykkelig Bestemmelse om, at Pressesager bør fremmes med størst mulig Hurtighed.

Ja, hermed tror jeg at have givet de faa Medlemmer i det høje Ting, der har hørt efter, en tilstrækkelig udførlig Redegørelse for den nye Presselovs Formaal og Regler af særlig Betydning. Man vil se, at det ikke drejer sig om noget Brud med den nedarvede Ansvarsordning, men kun om en Tillem্পning af denne under Hensyn til de to sidste Menneskealdres Udvikling i det hele, og de forskellige Nydannelser er formentlig formet saaledes, at de hverken rummer et direkte eller et indirekte Angreb paa Pressefriheden, saaledes som enhver hæderlig Person vil opfatte den, eller kan bringe nogen Art af Forvirring ind i Pressens daglige Arbejde. Til Modvirken heraf har jeg i hvert Fald under Forslagets Udarbejdelse modtaget mange værdifulde Raad og megen Vejledning af de forskellige Presseorganisationer. Jeg tror derfor at kunne anbefale dette Forslag som saa velovervejet og gennemdrøftet, at det egner sig til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

I Forbindelse med denne Presselov skal jeg tillade mig endvidere at fremsætte Forslag til Lov om Ændringer i Loven om Rettens Pleje, nemlig Vidnepligt i Pressesager. Den i Retsplejelovens § 170, Stk. 4, indeholdte Bestemmelse om Adgang for den, der kan ifalde Straf for Indholdet af et trykt Skrift, til at nægte Vidnesbyrd med Hensyn til Forgængerens Ansvar, er overflødig og maa udgaa efter det nu foreslaede Lovforslag. Efter den nye Ansvarsordning bliver der heller ikke Spørgsmaal om at optage en tilsvarende Bestemmelse. Som Følge heraf maa ogsaa § 170, Stk. 5, i Begyndelsen, omredigeres, og samtidig har jeg ændret Udtrykket „offentlige Blade“ til det sædvanlig benyttede Udtryk: her i Riget trykte periodiske Skrifter.

Ogsaa dette lille Forslag tillader jeg mig at anbefale til hurtig og velvillig Behandling i Forbindelse med Presselovforslaget.

**Formanden:** Jeg giver herefter Ordet til Finansministeren, for at han kan fremsætte anmeldte Lovforslag.

**Finansministeren (V. Buhl):** Jeg skal først tillade mig for det høje Ting at fremsætte Forslag til Lov om midlertidigt Lønstillæg til Statens Tjenestemænd m. fl.

Ifølge Tjenestemandsløven af 1931 ydes

der, som bekendt, Statens Tjenestemænd og Pensionister et prisbestemt Reguleringstillæg, der fastsættes Aar for Aar paa Grundlag af et af Statistisk Departement opgjort Udgiftstal, der beregnes efter Priserne for Fødevarer, Beklædning, Brændsel og Belysning samt Husleje, og som for Vareprisernes Vedkommende afhænger af Detailpriserne i Januar Maaned forud for det Finansaar, for hvilket Reguleringstillægget skal gælde. I det enkelte Aar gradueres Tillægget dernæst efter Løngrupper, saaledes at de højere liggende Grupper faar de største Tillæg. Ordningen er nærmere gennemført saaledes, at et Udgiftstal paa 1 907 Kr. giver Ret til en Portion Reguleringstillæg, og at der derefter kommer en Portion til, for hver Gang Udgiftstallet viser en Stigning paa 104 Kr., indtil 6 Portioner er naaet ved 2 427 Kr. Her gælder da den særlige Regel, en Regel, som kom ind i Statens Lønningsordning i 1927, men som med Tilslutning fra alle Sider, ogsaa Tjenestemændenes, blev opretholdt ved Lønningsforliget i 1931, at den næste Portion først opnaas, naar Udgiftstallet er steget til 2 843 Kr., altsaa med 4 Gange 104 Kr. Der er saaledes ud over det almindelige Interval indskudt et ekstra Interval, en „stille Zone“ kan sige, svarende til 3 Portioner Reguleringstillæg. Fra 2 843 Kr. gives igen en Portion for hver Stigning paa 104 Kr.

I Fjor var Udgiftstallet 2 710, hvad der efter Lovens Regler gav 6 Portioner Reguleringstillæg, medens Resultatet, saafremt man ikke havde indført den stille Zone, vilde være blevet 8 Portioner. Fra Tjenestemandorganisationernes Side blev der fremsat Krav om fuld Pristalsregulering, men efter at der var forhandlet med Organisationerne, gav disse enstemmig Tilslutning til et Forslag gaadende ud paa, at der for 1937—38 skulde ydes en ekstra Portion Reguleringstillæg, og dette Forslag blev derefter vedtaget af Rigsdagen. Tjenestemændene oppebærer altsaa i indværende Finansaar i alt 7 Portioner Reguleringstillæg.

Ved Januaropgørelsen i Aar er Udgiftstallet steget til 2 853, og det er derved hævet op over den stille Zone, saa at Tjenestemændene nu for det kommende Finansaar har lovmæssigt Krav paa 7 Portioner Reguleringstillæg. Uden denne stille Zone vilde Tillægget have udgjort 10 Portioner.

Hovedorganisationerne har ogsaa i Aar fremsat Anmodning om fuld Regulering og har ønsket denne gennemført ved en Ophevelse af Tjenestemandsløvens Regler om det særlige Interval. Regeringen har, hvad